

Forandre verden

Som Guds folk er vi kalt til å forandre verden. Denne forandringen består i at vi selv blir forandret. Bibelen forteller oss at vi kan leve i daglig fornyelse (2.Kor 4,16). Hvordan kan vi leve et liv i daglig fornyelse og forandring?

KURT BONES
Kurt.Bones@Tromsfylke.no

ÅPENBARING AV JESUS KRISTUS
Ordspråkene 4,18 forteller oss at "Retterferdiges sti er som morgens lysskjær, det vokser til det blir høylys dag." Her er det tale om åpenbarings lys som gjør våre liv stadig mer skinnende. Som Guds folk har vi til felles en åpenbaring av Jesus Kristus som Herre, reist fra de døde ved Guds veldige kraft, og at denne kraften er tilgjengelig i våre liv og i våre fellesskap. Denne åpenbaringen av Jesus Kristus må vokse i og gjennom oss (2. Kor 3,17-18).

Bibelverset taler også om å vandre med Herren. Det er Han som har kalt oss ved å si "Følg meg!" Denne vandringen innebærer både retning og mål (Fil. 3,12-16). Vårt mål som menighet er å leve i - og ut - denne åpenbaringen slik at menigheten blir et levende uttrykk av Jesus Kristus. Han som gir liv og liv i overflod. (Matt. 16, 13-20; Joh. 10,10; Ef. 1,10)

FORANDRING GIR PÅGANGSMOT

Det er oppmuntrende å kjenne at det går den riktige veien. Selv midt i mot-

gang og vanskeligheter kan vi oppleve at vårt indre menneske blir fornyet dag for dag. Paulus sier at denne daglige fornyelsen gjør at vi ikke mister motet (2. Kor. 4,16). Uten denne fornyelsen er det lett at opplevelsen av stillstand og mangel på fremdrift gjør oss motløse. Resignasjon kan melde seg i forskjellige forkledninger, og vi risikerer at vandringen framover med Herren stopper opp. Forvandlingen man derimot opplever ved dag for dag å følge Herren gir pågangsmot. Man trenger dette pågangsmotet for å presse på for å få enda mer av Ham; for å oppleve enda mer forvandling.

TIPS TIL DEN DAGLIGE VANDRINGEN MED HERREN

Forandring kommer innenfra. I Rom 12,2 finner vi de kjente ord om at vi må la oss forvandle ved sinnets fornyelse. I sinnet finner vi tanker, og det er av stor betydning hvilke tanker vi tenker. Vi trenger tid til refleksjon. Dette er å tenke etter hva som ligger oss på hjertet, og legge dette fram for Herren. Bill Hybels gir i sin bok "For travelt til

ikke å be" et meget godt og praktisk tips til den daglige vandringen med Herren. Hans tips er at vi hver dag setter oss ned og noterer ned erfaringer og tanker fra gårsdagen. Dette hjelper oss bl.a. til å lære av våre erfaringer, rette opp feil, og ikke minst til å lytte til hva Herren har å si om vår travle hverdag. Denne daglige rutinen er også en god hjelp til å komme videre; til ikke å bli sittende fast i gårsdagen (Fil 3,13-14).

Tankene vi noterer ned kan med stor fordel brukes i bønnelivet. Guds ord oppmuntrer oss til å legge alt vi har på hjertet fram for Ham (Fil. 4,4-7). På denne måten kan vi få oppleve Herrens nærvær i hverdagens utfordringer, og med Hans nærvær kommer også fred. Forhold i våre liv og våre omgivelser vi ønsker en forandring på, kan vi med stor frimodighet legge fram for Ham. Vi kan være som enken i Luk. 18,1-8. Dette er en lignelse Jesus fortalte for at vi alltid skal be og ikke miste motet. Jesus sier her at vi trenger mot for å holde ut i bønn lenge nok til å se forandring.

FORANDRING SAMMEN MED ANDRE

Det er også interessant å legge merke til at Fil. 4,4-7 står i en sammenheng hvor Paulus oppfordret to medarbeidere til å komme til enighet. For å tjene sammen med andre må jeg legge mitt eget liv fram for Gud. Da kommer jeg nær Ham, og på den måten kan jeg leve nært andre. Å vandre med Herren er å vandre sammen med andre.

Ved å være åpen med hverandre kommer vi nær hverandre. Liv berører liv. Det samme gjelder for vårt forhold til Herren. Når vi åpner opp for Ham og legger alt som ligger oss på hjertet fram for Ham, kommer Han oss nær. Herren liker heller ikke overfladiskhet. Han vil ha hjertekontakt med oss.

Jeg har fått erfare noe av kraften som kommer av å leve i fellesskap med andre. Jesu liv i mellom oss forløses når vi legger tilside overfladiskhet, og åpner våre liv for hverandre. Vi erfarer at Han er til stede midt i blant oss når vi er reelle med hverandre. Et slikt fellesskap er ikke bare en beskyttelse og hjelp til å seire på svake områder, men kanskje først og fremst en hjelp til å innta alt det Herren har for oss.

Når vi lever på en slik måte kan vi sammen med alle de hellige bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden, ja, kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap (Ef. 3,18-19), og se at vi er del av Guds store plan om å sammenfatte alt i Kristus (Ef. 1,10).

Når vi åpner opp for Ham og legger alt som ligger oss på hjertet fram for Ham, kommer Han oss nær. Herren liker heller ikke overfladiskhet. Han vil ha hjertekontakt med oss.